

NA HOUPACÍM KONI
DEN SE K NOCI KLONÍ.
JEDEM, JEDEM, JEDEM,
JEDEM, JEŠTĚ JE DEN.
JEDEM, JEDEM, HOUPY HOU.
OKNA UŽ SE PLNÍ TMOU!

* AUTOBUS VJEL DO GARÁŽE,
U GARÁŽE STOJÍ STRÁŽE.
LETADLA UŽ K ZEMI SLÉTLA,
AUTŮM ZHASLA BÍLÁ SVĚTLA.
VYSTOUPILI CESTUJÍCÍ,
ZTICHLY KROKY NA ULICI,

ZAZÍVALY LISTY STROMŮ,
KDO BYL VENKU, PŘIŠEL DOMŮ,
PRVNÍ, DRUHÝ, DRUHÝ, TŘETÍ,
UŽ JE VEČER, TO TO LETÍ.
VŠICHNI UŽ JSOU SPOČÍTANÍ,
UŽ NÁS ČEKÁ JENOM SPANÍ.

ZA ZEĎ, CO JE U POSTELE,
VEJDOU SE I ZEMĚ CELÉ,
ZANZIBAR I ZAMBIE,
TOHLE VŠECHNO TADY JE.
A KDYŽ VEČER ZAVŘU OČI,
SVĚT SE KOUSEK POOTOČÍ
A JÁ MŮŽU VYSTOUPIT
V TICHÉM MOŘI, KDE JE KLID.

HVĚZDY JSOU DÍRKY DO POKLIČKY,
KTEROU JE PŘIKRYT MODRÝ SVĚT,
A KDYŽ SE JIMI BUDEŠ DÍVAT,
BŮHVÍ CO MŮŽEŠ UVIDĚT.
SNAD SPATŘÍŠ, ŽE TO SVĚTLO ZÁŘÍ
VE VELIKÁNSKÉ KUCHYNI,
KDE ZROVNA HODNÝ OBR VAŘÍ
PLANETKY S MÁKEM PRO TCHÝNI.